

РЕШЕНИЕ

№ 1663

гр. София, 16.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **3311** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Студентски, [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Д. Г. С., съдебен адрес Гр.С., [улица], ет.5, адв. Г. Д. срещу: Ревизионен акт № Р-22221519000793-091- 001/28.08.2019 г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и П. Н. Г. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение 403/16.03.2020 г. на Директора на Дирекция ОДОП С..

В жалбата се навеждат доводи, че оспорения РА, в частта потвърден с Решение № 403/16.03.2020г. на директора на Д“ОДОП“ е незаконосъобразен и необоснован, издаден при липса на предпоставките по чл. 122, ал.1,т.2 от ДОПК. Развиват се конкретни съображения в тази насока, в това число и за неправилно кредитиране от данъчните органи на назначената в ревизионното производство експертиза, тъй като същата е извършена в нарушение на правилата за определяне на пазарни лихви, съобразно Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. Заявено е искане да се отмени изцяло оспорения РА, в частта, потвърден с Решение № 403/16.03.2020 г. на Директора на Дирекция ОДОП С..

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв.Д. и адв. Ф., последният преупълномощен от адв. Д., който поддържа жалбата, с искане да се уважи по изложените в нея съображения и тези, развити в хода на устните

състезания и в представени в срок писмени бележки. Претендира присъждане на направените разноски.

Ответникът-директор на Дирекция „ОДОП“, редовно призован, се представлява от процесуален представител юрк. К., който оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображения, изложени в решението на директора на Д„ОДОП“. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка, съдържаща един брой приложение. По искане на жалбоподателя е допусната съдебно-оценителна експертиза.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/№Р-22221519000793-020-001/07.02.2019г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112. ал. 2. т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-803/ 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. С цитираната ЗВР е възложено извършване на ревизия на [фирма] за установяване на задължения по ЗДДС, за данъчни периоди от 01.09.2017 г. до 31.12.2018 г.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221519000793-020-002/15.05.2019 г., издадена от Фиданка С. И., началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Р. Г. Я. е продължен срокът на ревизията до 20.06.2019г. Със ЗИЗВР № Р-22221519000793-020-003 от 17.06.2019г. е удължен срокът за приключване на ревизията до 18.07.2019 г. Със ЗИЗВР от 17.07.2019 г., издадена от Р. Г. Я.-възложител на ревизията е разширен обхватът на ревизията, като са включени за установяване задължения за корпоративен данък по ЗКПО, за периода 01.01.2018 г. до 31.01.2018г. и данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и други по ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2018г. ЗВР и последващите ЗИЗВР са връчени на ревизираното лице /РЛ/ по ел. път/л.24,25; 28,29; 32,33; 36 и 37/ от делото.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221519000793-092-001/ 25.07.2019г., връчен на РЛ по електронен път, на 25.07. 2019г. По молба на РЛ срокът за подаване на възражение е удължен до 28.08.2019г., за което е уведомено с уведомление №Р-222215119000793-РУС-001/31.07.2019г., получено от РЛ по ел. път на 05.08.2019г. В удължения срок до 28.08.2019г. РЛ не е подало възражение срещу РД, такова е подадено на 03.09.2019г., което е извън срока и е прието от органа по приходите като жалба против издадения РА № Р-22221519000793-091- 001/28.08.2019 г.

В хода на ревизията е установено, че [фирма] е сключило договор от 08.09.2017г. с [фирма], ЕИК[ЕИК] за покупка на лек автомобил, марка „Волво“ ХЦ 60 с рег. [рег.номер на МПС] , за сумата - 50 028.90 евро, без ДДС, легова равностойност - 97 848.023лв. с начислен ДДС в размер на 19 569,60лв. Установено е, че за автомобила е ползван данъчен кедит. Описаният автомобил е отдаден под наем, съгласно договор от 02.01.2018г.(л.117 от АП), сключен между ДГС [фирма], като наемодател и Д. Г. С., като наемател, за срок от една година, с договорена наемна цена за целия период - 3600.00лв. с ДДС. Във връзка със сключения договор за наем на посоченото МПС от [фирма] е издадена фактура № 0...087 от 01.03.2018г., с данъчна основа в размер на

3 000.00 лв. и ДДС в размер на 600.00 лв., обща стойност на фактурата 3600.00 лв. с ДДС.

Установено е също, че между Д. Г. С., като собственик на недвижим имот, находящ се в [населено място], м. "М. ливади", [улица], ет. 3. вх. А. ап. 13, в качеството на наемодател и [фирма] в качеството на наемател е сключен договор за наем на посочения недвижим имот, за времето от 02.01.2015 г. и от 02.01.2018 г..Апартаментът е отдаден под наем за офис, при договорена наемна цена – 1200.00 лева годишно, платима наведнъж до 30.12., в рамките на съответната календарна година.

РЛ е уведомено, на основание чл. 124, ал.1 от ДОПК да представи доказателства и писмени обяснения и да вземе становище, относно обстоятелствата, посочени в уведомлението, но такива не са представени, при което органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства за прилагане от ревизиращия екип установения в закона размер на данъка към определена от него основа, при наличие на едно от обстоятелствата, визирани в чл.122, ал.1 от ДОПК. От ревизираното лице не са представени изисканите декларации и писмени обяснения. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК за определянето на основата за облагане с данъци, органите по приходите са анализирали обстоятелствата, изброени от т. 1 до т. 16 на чл.122, ал.2 от ДОПК, като са приели, че относими са обстоятелствата по чл. 122, ал. 2. т. 1, т. 2, т. 4, т. 7, т. 8, т. 15 и т. 16 от ДОПК, като в РД и РА са изложени подробни съображения в тази насока.

В хода на ревизионното производство са извършени множество процесуални действия, описани подробно в РД, които не следва да бъдат преповтаряни от съда в настоящото решение. На основание чл. 60, ал.1 от ДОПК в хода на ревизионното производство е назначена експертиза, със задача да определи месечната наемна цена за лек автомобил марка „Волво“ ХЦ 60, с рег. [рег.номер на МПС] , за срока на договора от 01.01.2018г.до 31.12.2018г., както и месечна наемна цена на ап. № 13,ет.3, вх. А, с площ от 104.18кв.м. в [населено място], [улица], (за който РА е отменен с Решение № 403/16.03.2020 г. на директора на Дирекция ОДОП С. и не е предмет на жалбата в настоящото производство, при което съдът няма да обсъжда установените задължения във връзка с този недвижим имот). Вещото лице е изготвило заключението, като е определило пазарна наемна цена за процесния автомобил, използвайки метода на сравнимите неконтролирани цени-метода на пазарните сравнения и метода на пазарните цени-съответстващ на метода на приходната стойност за МПС, като при определяне на пазарната цена на процесния автомобил е използвала аналози от специализирани сайтове за рента кар на леки автомобили, прилагайки допълнителни корекционни коефициенти, без да изследва и анализира реално извършени сделки за отдаване под наем на МПС от вида на процесното. Използвайки посочените методи и информация, вещото лице е определило месечна наемна цена за лек автомобил марка „Волво“ ХЦ 60 в диапазон от 1 643,00 лв. без ДДС до 2 148,00 лв. без ДДС.

С оспорения РА е прието, че сключените сделки за отдаване под наем на автомобила и апартамента, са осъществени между свързани лица, на цени различни от пазарните, при което са налице данни за укрити приходи или доходи, съгласно чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, при което основата за облагане с корпоративен данък, ДДС и данък върху доходите на физическите лица е определена по реда на чл. 122 - 124 от ДОПК. С РА е отчетено, че ревизираното дружество е подало годишна данъчна

декларация за 2018г. с деклариран положителен финансов резултат/печалба/ в размер на 17 906,15лв. и корпоративен данък/КД/- 1790,62лв., внесен от РЛ. На основание чл. 15 и чл.16, ал.2,т.2 от ЗКПО счетоводния финансов резултат през 2018г. е увеличен със сумата 16 716.00 лева, получена като разлика между определения с експертизата годишен размер на наема на МПС в размер на 19 716.00 лева и внесения от РЛ приход в размер на 3000.00лв. С РА е установен корпоративен данък за довносяне, за 2018г. в размер на 3462.22 лв., в това число КД за довносяне в размер на 1671,60 лева.

Ревизията приключва с РА № Р-22221519000793-091-001 от 28.08.2019г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията. На база заключението на експертизата в административното производство, ревизиращите органи са приели пазарна цена за месечен наем на процесния лек автомобил за 2018г. в размер на 1643,00 лева, общ размер за наем за цялата 2018г. - 19 716,00лв. без ДДС. На основание чл. 27, ал.3,т.1,б. "а" от ЗДДС ревизиращите органи са определили ДДС за 2018г. – 3943,20лв., като след приспадане на начисления с фактура № 0...087 от 01.03.2018г. ДДС в размер на 600.00 лева е изчислен допълнителен ДДС за м. 03.2018г. в размер на 3 343.20 лева.

РА е обжалван пред директора на Д"ОДОП", който с Решение № 403/16.03.2020г. е отменил РА в частта за установения резултат за данък върху доходите на физически лица по ЗДДФЛ за периодите: 2015г., 2016г. и 2018г., ведно със съответните лихви. С решение № 403/16.03.2020г. на решаващия орган е изменен РА относно установените резултати за корпоративен данък (КД) по ЗКПО за 2018г., като вместо установения резултат КД в размер 3 462,22 лева е определен резултат- КД в размер на 2 542,75лв., ведно със съответните лихви и е потвърден РА в останалата част.

В срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК, РА № Р-22221519000793-091-001/28.08.2019г. в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 403/ 16.03.2020г. на директора на Д"ОДОП" е обжалван пред АССГ и е образувано настоящото дело.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав прави следни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, след проведено обжалване на РА по административен ред. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал.2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Предмет на настоящото производство е РА, в частта, в която е изменен с Решение № 403/16.03.2020г. относно установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2018г., като вместо установения с РА резултат КД в размер 3 462,22 лева е определен резултат КД в размер на 2 542,75лв., ведно със съответните лихви и в частта, в която оспорения РА е потвърден със същото решение, относно установените резултати по ЗДДС, като е установен ДДС за м. 03.2018г. в размер на 3343,20 лева.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че оспореният ревизионен акт, както и издадените ЗВР са издадени от компетентни

органи по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК, чиято компетентност е установена от т.16 на Заповед № РД-01-832/ 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП, в която Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в отдел “Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., възложител на ревизията е посочен като компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК. Ръководителят на ревизията- П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите е определена със ЗВР №Р-22221519000793-020-001 от 07.02.2019 г., издадена от възложителя на ревизията. Предвид горното, съдът приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган, подписан от неговите издатели с квалифициран ел.подписи, валидни към датата на издаването им, съгласно информацията и на ел. носител и не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения ревизионен акт.

Ревизионният акт отговаря на изискването за форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал.1,т.1- т.8 вкл. от ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС и ЗКПО с акцесорните им лихви по чл. 175, ал.1 от ДОПК и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите за ревизирания данъчен период.

Фактическите констатации и правни изводи в РА са допълнени и конкретизирани чрез тези, съдържащи се в приложения към него Ревизионен доклад № Р-22221519000793-092-001/25.07.2019г., връчен на РЛ по електронен път, на 25.07.2019г., съставляващ съгласно чл. 120, ал.2, изр.1 от ДОПК неразделна негова част. РА е връчен на ревизираното дружество по ел. път на 28.08.2019г./л.97 от делото/ и е обжалван в срок пред решаващия орган, при което е спазено изискването на чл. 156, ал. 2 от ДОПК, представляващо абсолютна процесуална предпоставка за съдебното обжалване на ревизионния акт.

Съдът приема, че при издаване на оспорения РА не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да представляват самостоятелно основание за отмяна на РА. Заповедта за възлагане на ревизия е издадена от възложителя на ревизията, който е компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК, съгласно т.16 на Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТП на НАП-С.. ЗВР и ЗИЗВР съдържат изискуемите реквизити по чл. 113, ал. 1, т.1-6 от ДОПК, като е посочен поименно ревизиращия екип и обхвата на ревизията, с което са изпълнени законовите изисквания на чл.113, ал.1,т.1-5 от ДОПК. ЗВР е връчена на ревизираното лице по електронен път, на 18.02.2019г., по който начин са връчени и ЗИЗВР.

Настоящият състав приема, че ревизионният акт, потвърден и изменен с Решение № 403/16.03.2020г. на директора на Д“ОДОП“ е издаден в нарушение на материалния закон, по следните съображения:

Правилно ревизията е извършена на основание чл.122, ал.1,т.2 от ДОПК, предвид установеното обстоятелство в хода на ревизионното производство-данни за укрити приходи или доходи и с оглед безспорно установеното, обстоятелство, че Д. Г. С. е едноличен собственик на капитала на [фирма], както и сключените между него и същото дружество договори за наем на лек автомобил марка „Волво“ ХЦ 60 с рег. [рег.номер на МПС] и договор за наем на недвижим имот, находящ се в [населено място], м. “М. ливади”, [улица], ет. 3. вх. А. ап. 13. При тази фактическа установеност, правилни и обосновани са изводите на приходните органи и решаващия орган, че посочените сделки са осъществени между свързани лица по смисъла на §1, т.3, б.“ж“ от ДР на ДОПК. При така установената хипотеза на свързани лица,

приложима е разпоредбата на чл. 15 от ЗКПО, съгласно която "когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения, при условия, които оказват влияние върху размера на данъчния финансов резултат, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчния финансов резултат се определя и се облага с данък, при условията които биха възникнали за несвързани лица". В случая, правилно с РА е приета за приложима и разпоредбата на чл.16, ал.2, т.2 от ЗКПО, съгласно която: когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя без да се вземат предвид тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема предвид под внимание данъчната основа, която би се получила при извършването на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл.16, ал.2, т.2 от ЗКПО за отклонение от данъчно облагане са смята и т.2 договорите за заем за послужване или друго безвъзмездно предоставяне на ползване на материални или нематериални блага. По делото е безспорно, че между ревизираното лице [фирма] като Наемодател и Д. Г. С., като Наемател е сключен договора за наем на лек автомобил марка „Волво“ ХЦ 60 с рег. [рег.номер на МПС], (л.117 от Приложение № 1), за срок от една година и договорена наемна цена за целия период от 3 600.00 лв. с ДДС, за което е издадена фактура №0...087 от 01.03.2018г., с данъчна основа в размер на 3000.00 лв. и ДДС в размер на 600.00 лв. Правилни са изводите на ревизиращите органи, че за данъчни цели, сделките за услугите по предоставяне под наем на активи между свързани лица, следва да бъдат третирани по пазарни цени. Съгласно § 1, т. 8 от ДР на ДОПК „пазарна цена“ е сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани. С разпоредбата на §1, т. 10 от ДР на ДОПК са регламентирани "Методи за определяне на пазарните цени", които са: а) методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; б) методът на пазарните цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба; в) методът на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба; г) методът на транзакционната нетна печалба; д) методът на разпределената печалба.

Назначената в ревизионното производство експертиза е определила месечна наемна цена за лек автомобил марка Волво ХЦ 60, с рег. [рег.номер на МПС] размер на минимум 1643 лв. месечно без ДДС и максимум – 2148.00лв. без ДДС, за ревизирания период от време 01.01.2018г. до 31.12.2018г. Вещото лице е определило посочените цени при използване на комбинираното прилагане на метода на сравнимите неконтролирани цени – 50% и метода на директна капитализация-50%, който метод според него удовлетворява изискването на чл. 4 от Наредбата-прилагането на методите за определяне на пазарните цени има за цел постигане на резултат, който би бил постигнат в обичайни търговски или финансови взаимоотношения между независими лица при съпоставими условия. При определянето на пазарната месечна цена за наем на процесния автомобил, експертизата в ревизионното производство е взела предвид офертни цени на МПС, използвайки информация от интернет сайтове, за отдаване под наем на автомобили. Съдът приема, че така определената цена не е „пазарна цена“ по смисъла на §1, т.8 от ДР на ДОПК, определена по методите за определяне на пазарна цена по смисъла на §1, т.10 от ДР на ДОПК, цитирани по-горе. Определената от

експертизата пазарна цена не съответства на изискването на чл. 14, ал.1 от Наредбата за определяне на пазарни цени, съгласно която: методите за определяне на пазарните цени се прилагат на базата на данни относно съпоставими неконтролирани сделки, осъществени през годината, в която се осъществява контролираната сделка, или в друг период, в който действат едни и същи икономически условия, влияещи върху резултата от сделките.

В случая, при определяне на размера на месечния наем на процесното МПС в посочените минимални и максимални граници, вещото лице е съобразило обстоятелства, оказващи влияние върху цената, като: технически характеристики на автомобила, данни от специализирани сайтове за „ренг а кар“ на леки автомобили, като са приложени допълнителни корекционни коефициенти, отчитащи срока на наема от 1 година, но не е взело предвид данните за реално осъществени сделки (отдаване под наем) на МПС с параметри, идентични на процесното МПС, с което е нарушено изискването на чл. 14, ал.1 от Наредба Н-9/14.08.2006г. за определяне на пазарни цени на месечен наем за процесното МПС. Приетите от експертизата офертни цени, не могат да се приемат за пазарни цени по смисъла на §1, т.10 от ДР на ДОПК, тъй като в процеса на сключване на сделки, в хода на преговорите между контрагентите, се променя офертната цена, като се стига до средна цена, приемлива и за двете страни, която се явява реална пазарна цена. При липсата на изследване от страна на назначената експертиза в ревизионното производство на реално сключени сделки за отдаване под наем на МПС от вида на процесното, настоящият състав приема, че пазарната цена на процесното МПС е определена в нарушение на методите за определяне на пазарни цени по § 1, т. 10 от ДР на ДОПК и в нарушение на чл.14, ал.1 от Наредба Н-9/14.08.2006г. за определяне на пазарни цени.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-оценителна експертиза, която е дала заключение по въпроси, поставени от жалбоподателя, които не са пряко свързани с предмета на делото. Същата е установила, че през ревизирия период управителят на дружеството-жалбоподател е бил в командирован в Х., [населено място] общо 153 дни през 2018г., а в РБългария е бил 212 дни през същата 2018г., през които е имал възможност да ползва автомобила. Вещото лице посочва, че за ревизирия период от време не е установил пазарни свидетелства за реално сключени сделки. Според вещото лице офертните цени, не са доказателства за реално сключени сделки. Съдът кредитира заключението на вещото лице, като компетентно и обективно.

Предвид изложеното, съдът приема за основателни оплакванията, подробно изложени в жалбата, за допуснати нарушения на Наредба № Н-9/14.08.2006г. при определяне на пазарната цена на месечен наем за процесния автомобил.

Въз основа на изложените съображения, следва извод за неправилно начислен ДДС на ревизираното дружество в размер на 3 343,20 лева, на основание чл. 27, ал.3 от ЗДДС върху приетата от данъчните органи данъчна основа в размер на 19 716.00 лева без ДДС за 2018г., равна на пазарната цена за наем на лек автомобил „Волво“ ХЦ 60 с рег. [рег.номер на МПС] за 2018г. Обжалваният ревизионен акт следва да бъде отменен в тази част, както и в частта по ЗКПО, тъй като не е налице основание по чл. 78 от ЗКПО, във вр. чл. 15 и чл. 16 от ЗКПО за корекция на данъчния финансов резултат на ревизираното дружество със сумата в размер на 16 716,00 лв., получена като разлика между определения с експертизата годишен размер на наема в размер на 19 716.00 лв. и отразения в счетоводството на РЛ за 2018г. приход от наем на МПС в размер на 3000 лева. Следователно, начисленият с РА корпоративен данък за довносяне за 2018г. в размер на 3 462.22 лв., изменен с Решение № 403/16.03.2020г. в размер на 2 542,75лв. е недължим, при което РА следва да се отмени и в тази част.

По изложените съображения, настоящият състав приема жалбата за основателна. Обжалваният ревизионен акт, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 403/16.03.2020г. е необоснован и незаконосъобразен и следва да се отмени.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в размер на 1650.00лв, в това число (1200 лв. адвокатски хонорар с ДДС, 50.00 лв. държавна такса и 400.00 лв. депозит за вещо лице). Съдът приема за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение.С оглед материалния интерес, минималният размер на адвокатското възнаграждение, изчислен по чл.8, ал.1,т.3 от Тарифа № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения възлиза на 624.30 лева.

В случая заплатеното адвокатско възнаграждение е 1000лв. без ДДС, което не е прекомерно завишено и не следва да се намалява от съда, още повече, че при договарянето на адвокатския хонорар, страните не са длъжни да го определят същия в размер на законоустановения минимум.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 67 ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ПО ЖАЛБА на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Студентски, [жк], [жилищен адрес] Ревизионен акт № Р-22221519000793-091-001/28.08.2019г., издаден от Р. Г. Я. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и П. Н. Г. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение 403/16.03.2020г. на Директора на Дирекция ОДОП С. и е установен резултат корпоративен данък по ЗКПО за 2018г. в размер на 2 542,75лева, ведно с лихва 69.66 лева и данък добавена стойност по ЗДДС, за данъчен период м.03.2018г. в размер на 3 343.20лв., ведно с лихва в размер на 465,30 лв.

ОСЪЖДА Дирекция“Обжалване и данъчно-осигурителна практика [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Студентски, [жк], [жилищен адрес] разноски по делото в размер на 1650.00(хиляда шестстотин и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.2 от АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: